

POSTANOWIENIE

Dnia 20 czerwca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szczepaniec

w sprawie z powództwa J. C.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Koszalinie
o ubezpieczenie społeczne,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych 20
czerwca 2024 r.,
w przedmiocie skargi nadzwyczajnej wniesionej przez Rzecznika Małych i Średnich
Przedsiębiorców z 11 lipca 2023 r. od wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z
15 września 2020 r., sygn. III AUa 231/20,

- 1. odrzuca skargę nadzwyczajną;**
- 2. zasądza od Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców
na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Oddziału w
Koszalinie kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych
tytułem zwrotu kosztów postępowania ze skargi
nadzwyczajnej.**
- 3.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 19 czerwca 2023 r. Sąd Najwyższy w sprawie
II NSNc 130/23 odrzucił skargę nadzwyczajną wniesioną przez Rzecznika Małych
i Średnich Przedsiębiorców od wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia
15 września 2020 r. w sprawie o sygn. akt III AUa 231/20 z uwagi na fakt,

że wniesiona skarga nadzwyczajna obarczona była brakiem konstrukcyjnym, który nie podlegał uzupełnieniu.

Pismem z 11 lipca 2023 r. Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców ponownie wniósł skargę nadzwyczajną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 15 września 2020 r. w sprawie o sygn. akt III AUa 231/20 zaskarżając go w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga jako niedopuszczalna podlegała odrzuceniu.

Zgodnie z treścią art. 89 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2024 r. poz. 622, dalej: „u.SN”) jeżeli jest to konieczne dla zapewnienia zgodności z zasadą demokratycznego państwa prawnego urzeczywistniającego zasady sprawiedliwości społecznej, od prawomocnego orzeczenia sądu powszechnego lub sądu wojkowego kończącego postępowanie w sprawie może być wniesiona skarga nadzwyczajna, o ile: orzeczenie narusza zasady lub wolności i prawa człowieka i obywatela określone w Konstytucji lub orzeczenie w sposób rażąco narusza prawo przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie, lub zachodzi oczywista sprzeczność istotnych ustaleń sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego - a orzeczenie nie może być uchylone lub zmienione w trybie innych nadzwyczajnych środków zaskarżenia.

Skargę nadzwyczajną może wnieść Prokurator Generalny, Rzecznik Praw Obywatelskich oraz, w zakresie swojej właściwości, Prezes Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, Rzecznik Praw Dziecka, Rzecznik Praw Pacjenta, Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego, Rzecznik Finansowy, Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców i Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Zgodnie natomiast z treścią art. 90 § 1 u.SN, który określa warunki dopuszczalności wniesienia skargi nadzwyczajnej, skarga nadzwyczajna w interesie tej samej strony od tego samego orzeczenia może być wniesiona tylko raz. Zatem kolejna skarga wniesiona od tego samego orzeczenia w interesie

tej samej strony podlega odrzuceniu jako niedopuszczalna. Wniesiona w niniejszej sprawie skarga jest drugą skargą nadzwyczajną wniesioną przez Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców od wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 15 września 2020 r. w sprawie o sygn. akt III AUa 231/20 na rzecz J. C.

Sąd Najwyższy w składzie orzekającym w niniejszej sprawie podziela prezentowane w doktrynie stanowisko dotyczące skargi kasacyjnej, że zniweczenie skutków procesowych wniesienia skargi kasacyjnej na skutek jej odrzucenia oznacza, że nie zostaje jej nadany bieg, nie dojdzie do przedsądu i ewentualnego rozpoznania skargi kasacyjnej. Upada także postanowienie sądu II instancji wstrzymujące wykonanie bądź skuteczność zaskarżonego wyroku lub wyroku sądu I instancji, o ile takie postanowienie zostało wydane na podstawie art. 388 k.p.c. Nie zostają jednak zniweczone skutki procesowe postanowienia sądu II instancji odrzucającego skargę kasacyjną, którym jest związany nie tylko sąd, ale i strony (art. 358 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c.). Wniesienie w takim przypadku „nowej” skargi kasacyjnej prowadzi, jak się wydaje, do ominięcia tych przepisów, które powodują upadek mocy wiążącej, czyli art. 359 (choć ten przepis w przypadku postanowienia kończącego postępowanie w sprawie nie miałby zastosowania) oraz art. 395 § 2 (zob. M. Manowska [w:] A. Adamczuk, P. Pruś, M. Radwan, M. Sieńko, E. Stefańska, M. Manowska, Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, wyd. II, Warszawa 2013, art. 398⁶).

Odrzucenie skargi nadzwyczajnej w sprawie o sygn. akt II NSNc 130/23 skonsumowało więc uprawnienie do wniesienia skargi nadzwyczajnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 15 września 2020 r. w sprawie o sygn. akt III AUa 231/20 na rzecz J. C..

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c. w zw. z art. 95 pkt 1 u.SN, orzekł jak w sentencji.

[a!]

SSN Maria Szczepaniec

[SOP]

